

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 187 (XXXI) — Nr. 954

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 28 noiembrie 2019

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
D E C R E T E		
881.	— Decret privind conferirea Ordinului Național <i>Steaua României</i>	2
882.	— Decret privind conferirea Ordinului, Crucii și Medaliei Naționale <i>Serviciul Credincios</i>	2–3
883.	— Decret privind conferirea Ordinului și Medaliei Naționale <i>Pentru Merit</i>	3
884.	— Decret privind conferirea Ordinului <i>Meritul Sanitar</i>	4
885.	— Decret privind conferirea Ordinului și Medaliei <i>Bărbăție și Credință</i>	4
D E C I Z I I A L E C U R Ț I I C O N S T I T U Ț I O N A L E		
	Decizia nr. 601 din 10 octombrie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 175 alin. (2) din Codul penal	5–8

DECRETE

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind conferirea Ordinului Național *Steaua României*

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 alin. (1) și alin. (2) lit. c), ale art. 6 lit. A din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, republicată, precum și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 11/1998 privind reinstituirea Ordinului Național *Steaua României*, republicată, cu modificările ulterioare,

cu prilejul Zilei Naționale a României, în semn de apreciere pentru excepționalul profesionalism dovedit în îndeplinirea cu succes a misiunilor specifice Serviciului de Protecție și Pază,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Art. 1. — Se conferă Ordinul Național *Steaua României* în grad de *Comandor*, cu însemn pentru militari, persoanei prevăzute în anexa nr. 1*) care face parte integrantă din prezentul decret.

Art. 2. — Se conferă Ordinul Național *Steaua României* în grad de *Ofițer*, cu însemn pentru militari, persoanei prevăzute în anexa nr. 2*) care face parte integrantă din prezentul decret.

Art. 3. — Se conferă Ordinul Național *Steaua României* în grad de *Cavaler*, cu însemn pentru militari, persoanelor prevăzute în anexa nr. 3*) care face parte integrantă din prezentul decret.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

București, 26 noiembrie 2019.
Nr. 881.

*) Anexele nr. 1—3 conțin informații clasificate și urmează regimul Legii nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, cu modificările și completările ulterioare.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind conferirea Ordinului, Crucii și Medaliei Naționale *Serviciul Credincios*

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 alin. (1) și alin. (2) lit. c), ale art. 6 lit. A și B din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, republicată, precum și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 105/2000 privind reinstituirea Ordinului, Crucii și Medaliei naționale *Serviciul Credincios*, aprobată prin Legea nr. 543/2001, cu modificările ulterioare,

cu prilejul Zilei Naționale a României, în semn de deosebită apreciere pentru profesionalismul dovedit în îndeplinirea cu succes a misiunilor specifice Serviciului de Protecție și Pază,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Art. 1. — Se conferă Ordinul Național *Serviciul Credincios* în grad de *Ofițer*, cu însemn pentru militari, persoanei prevăzute în anexa nr. 1*) care face parte integrantă din prezentul decret.

Art. 2. — Se conferă Ordinul Național *Serviciul Credincios* în grad de *Cavaler*, cu însemn pentru militari, persoanelor prevăzute în anexa nr. 2*) care face parte integrantă din prezentul decret.

Art. 3. — Se conferă Crucea Națională *Serviciul Credincios* clasa a II-a, cu însemn pentru militari, persoanelor prevăzute în anexa nr. 3*) care face parte integrantă din prezentul decret.

Art. 4. — Se conferă Crucea Națională *Serviciul Credincios* clasa a III-a, cu însemn pentru militari, persoanelor prevăzute în anexa nr. 4*) care face parte integrantă din prezentul decret.

Art. 5. — Se conferă Medalia Națională *Serviciul Credincios* clasa I, cu însemn pentru militari, persoanelor prevăzute în anexa nr. 5*) care face parte integrantă din prezentul decret.

Art. 6. — Se conferă Medalia Națională *Serviciul Credincios* clasa a II-a, cu însemn pentru militari, persoanelor

prevăzute în anexa nr. 6*) care face parte integrantă din prezentul decret.

Art. 7. — Se conferă Medalia Națională *Serviciul Credincios* clasa a III-a, cu însemn pentru militari, persoanelor prevăzute în anexa nr. 7*) care face parte integrantă din prezentul decret.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

În temeiul art. 100 alin. (2) din Constituția României, republicată, contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

București, 26 noiembrie 2019.
Nr. 882.

*) Anexele nr. 1—7 conțin informații clasificate și urmează regimul Legii nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, cu modificările și completările ulterioare.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind conferirea Ordinului și Medaliei Naționale *Pentru Merit*

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 alin. (1) și (2) lit. c), ale art. 6 lit. A și B din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, republicată, precum și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 104/2000 privind reinstituirea Ordinului și Medaliei Naționale *Pentru Merit*, aprobată prin Legea nr. 542/2001, cu modificările ulterioare,

cu prilejul Zilei Naționale a României, în semn de apreciere pentru contribuția importantă adusă la îndeplinirea cu succes a misiunilor specifice Serviciului de Protecție și Pază,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Art. 1. — Se conferă Ordinul Național *Pentru Merit* în grad de *Comandor*, cu însemn pentru militari, persoanei prevăzute în anexa nr. 1*) care face parte integrantă din prezentul decret.

Art. 2. — Se conferă Ordinul Național *Pentru Merit* în grad de *Ofițer*, cu însemn pentru militari, persoanelor prevăzute în anexa nr. 2*) care face parte integrantă din prezentul decret.

Art. 3. — Se conferă Ordinul Național *Pentru Merit* în grad de *Cavaler*, cu însemn pentru militari, persoanelor prevăzute în anexa nr. 3*) care face parte integrantă din prezentul decret.

Art. 4. — Se conferă Medalia Națională *Pentru Merit* clasa I, cu însemn pentru militari, persoanelor prevăzute în anexa nr. 4*) care face parte integrantă din prezentul decret.

Art. 5. — Se conferă Medalia Națională *Pentru Merit*, clasa a II-a, cu însemn pentru militari, persoanelor prevăzute în anexa nr. 5*) care face parte integrantă din prezentul decret.

Art. 6. — Se conferă Medalia Națională *Pentru Merit*, clasa a III-a, cu însemn pentru militari, persoanelor prevăzute în anexa nr. 6*) care face parte integrantă din prezentul decret.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

În temeiul art. 100 alin. (2) din Constituția României, republicată, contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

București, 26 noiembrie 2019.
Nr. 883.

*) Anexele nr. 1—6 conțin informații clasificate și urmează regimul Legii nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, cu modificările și completările ulterioare.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind conferirea Ordinului *Meritul Sanitar*

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 alin. (1) și alin. (2) lit. c), ale art. 7 lit. A din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, republicată, precum și ale Legii nr. 539/2003 privind Ordinul *Meritul Sanitar* și Medalia *Meritul Sanitar*, cu modificările ulterioare,

cu prilejul Zilei Naționale a României, în semn de apreciere pentru contribuția importantă adusă la îndeplinirea cu succes a misiunilor specifice Serviciului de Protecție și Pază,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se conferă Ordinul *Meritul Sanitar* în grad de *Cavaler*, cu însemn pentru militari, persoanei prevăzute în anexa*) care face parte integrantă din prezentul decret.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

În temeiul art. 100 alin. (2) din Constituția României, republicată, contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

București, 26 noiembrie 2019.
Nr. 884.

*) Anexa conține informații clasificate și urmează regimul Legii nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, cu modificările și completările ulterioare.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind conferirea Ordinului și Medaliei *Bărbăție și Credință*

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 alin. (1) și alin. (2) lit. c), ale art. 8 lit. A și B din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, republicată, precum și ale Legii nr. 528/2003 privind Medalia *Bărbăție și Credință*, cu modificările ulterioare, și ale Legii nr. 413/2004 privind Ordinul *Bărbăție și Credință*, cu modificările ulterioare,

cu prilejul Zilei Naționale a României, în semn de apreciere pentru contribuția importantă adusă la îndeplinirea cu succes a misiunilor specifice Serviciului de Protecție și Pază,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Art. 1. — Se conferă Ordinul *Bărbăție și Credință*, în grad de *Mare Ofițer*, cu însemn pentru militari, persoanei prevăzute în anexa nr. 1*) care face parte integrantă din prezentul decret.

Art. 2. — Se conferă Ordinul *Bărbăție și Credință*, în grad de *Comandor*, cu însemn pentru militari, persoanei prevăzute în anexa nr. 2*) care face parte integrantă din prezentul decret.

Art. 3. — Se conferă Ordinul *Bărbăție și Credință*, în grad de *Cavaler*, cu însemn pentru militari, persoanelor prevăzute în anexa nr. 3*) care face parte integrantă din prezentul decret.

Art. 4. — Se conferă Medalia *Bărbăție și Credință* clasa I, cu însemn pentru militari, persoanelor prevăzute în anexa nr. 4*) care face parte integrantă din prezentul decret.

Art. 5. — Se conferă Medalia *Bărbăție și Credință* clasa a II-a, cu însemn pentru militari, persoanelor prevăzute în anexa nr. 5*) care face parte integrantă din prezentul decret.

Art. 6. — Se conferă Medalia *Bărbăție și Credință*, clasa a III-a, cu însemn pentru militari, persoanelor prevăzute în anexa nr. 6*) care face parte integrantă din prezentul decret.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

În temeiul art. 100 alin. (2) din Constituția României, republicată, contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

București, 26 noiembrie 2019.
Nr. 885.

*) Anexele nr. 1—6 conțin informații clasificate și urmează regimul Legii nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, cu modificările și completările ulterioare.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 601

din 10 octombrie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 175 alin. (2) din Codul penal

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Cristina Bunea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 175 alin. (2) din Codul penal, excepție ridicată de Corina Alexe în Dosarul nr. 61.261/3/2010 (2.740/2016) al Curții de Apel București — Secția I penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.598D/2017.

2. La apelul nominal se prezintă părțile Teodor Nicolăescu și Banca Română de Scont prin lichidator Fondul de Garantare a Depozitelor în Sistemul Bancar, prin consilier juridic, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost în mod legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul consilierului juridic, care susține netemeinicia excepției de neconstituționalitate, arătând că Banca Națională Română este autoritatea care reglementează normele aplicabile în domeniul bancar.

4. Partea Teodor Nicolăescu susține că norma cuprinsă în art. 175 alin. (2) din Codul penal este imprevizibilă, întrucât permite extinderea calității de funcționar public cu privire la persoanele care nu exercită un serviciu de interes public, ci doar activități în legătură cu bunuri publice.

5. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că în expunerea de motive la noul Cod penal s-au oferit criterii pentru evaluarea condițiilor în care o persoană poate fi calificată drept funcționar public. Invocă în susținerea soluției propuse Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 18 din 30 mai 2017 — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, prin care s-a stabilit că, în sensul legii penale, funcționarul bancar, angajat al unei societăți bancare cu capital integral privat, autorizată și aflată sub supravegherea Băncii Naționale a României, este funcționar public, în accepțiunea dispozițiilor art. 175 alin. (2) din Codul penal, precum și Decizia Curții Constituționale nr. 781 din 5 decembrie 2017.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

6. Prin Încheierea din 2 octombrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 61.261/3/2010 (2.740/2016), **Curtea de Apel București — Secția I penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 175 alin. (2) din Codul penal.** Excepția a fost ridicată de Corina Alexe, apelantă inculpată în cauza care are ca obiect soluționarea apelului formulat împotriva Sentinței penale nr. 764

din 11 mai 2015, pronunțată de Tribunalul București — Secția I penală, prin care a fost condamnată pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la delapidare cu consecințe deosebit de grave și asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni.

7. **În motivarea excepției de neconstituționalitate,** autoarea susține că dispozițiile art. 175 alin. (2) din Codul penal sunt neconstituționale întrucât reglementarea este neclară, iar neclaritatea este determinată de imprecizia textului și de absența definiției legale a sintagmelor „serviciu de interes public” și „autoritate publică”. Reglementarea lacunară, lipsită de claritate și previzibilitate, permite includerea în categoria funcționarilor publici asimilați a unor persoane care își desfășoară activitatea în mediul privat și care nu au fost investite cu autoritate publică, cu consecința aplicării unor pedepse penale mai severe decât cele prevăzute pentru funcționarii simpli, încălcându-se principiul proporționalității. Ca urmare a lipsei de claritate și previzibilitate a prevederilor art. 175 alin. (2) din Codul penal se încalcă și dreptul la apărare al inculpatului, garantat de art. 24 din Constituție. În fine, norma criticată încalcă prevederile art. 15 alin. (2) din Constituție, deoarece determină aplicarea retroactivă a legii penale mai nefavorabile. Potrivit Deciziei Curții Constituționale nr. 265 din 6 mai 2014, dispozițiile art. 5 din Codul penal privind aplicarea legii penale mai favorabile sunt constituționale în măsura în care nu permit combinarea prevederilor din legi succesive în stabilirea și aplicarea legii penale mai favorabile. Drept urmare, în cazul în care pentru faptele săvârșite înainte de 1 februarie 2014 se constată că legea penală mai favorabilă este noul Cod penal (raportat la limitele de pedeapsă), acesta se va aplica în integralitatea sa. Însă, având în vedere că în noul Cod penal s-au introdus și funcționarii asimilați categoriei funcționarilor publici, se ajunge la situația în care persoana cercetată, cu toate că nu avea calitatea de funcționar public la data săvârșirii faptei, să fie calificată drept funcționar public asimilat, conform noii legi penale.

8. **Curtea de Apel București — Secția I penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 175 alin. (2) din Codul penal este neîntemeiată.

9. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Guvernul** arată că, potrivit art. 73 alin. (3) lit. h) din Constituție, legiuitorul are deplina libertate de a stabili infracțiunile, ceea ce presupune nu numai incriminarea modalității de comitere a acestora, ci și, în anumite situații, circumstanțierea subiectului activ sau a celui pasiv. Prin urmare, noțiunea de „funcționar public” nu este de rang constituțional, definirea și reglementarea statutului acestei categorii de salariați fiind de domeniul legii. Dispozițiile art. 175 alin. (2) din Codul penal au făcut obiectul analizei Curții Constituționale, prin Deciziile nr. 790 din 15 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 168 din 8 martie 2017, și nr. 489 din 30 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 661 din 29 august 2016, Curtea stabilind constituționalitatea acestora.

11. **Avocatul Poporului** consideră că textul legal criticat este enunțat cu suficientă precizie pentru a permite cetățeanului să își controleze conduita, să fie capabil să prevadă, într-o măsură rezonabilă, față de circumstanțele speței, consecințele care ar putea rezulta dintr-o anumită faptă.

12. În ceea ce privește pretinsa încălcare a art. 16 din Constituție menționează că, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat că principiul egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice nu presupune uniformitate, așa încât, dacă la situații egale trebuie să corespundă un tratament egal, la situații diferite tratamentul juridic nu poate fi decât diferit. Violarea principiului egalității și nediscriminării există atunci când se aplică un tratament diferențiat unor cazuri egale, fără să existe o motivare obiectivă și rezonabilă, sau dacă există o disproporție între scopul urmărit prin tratamentul inegal și mijloacele folosite. Inegalitatea care rezultă din diferența de situații poate justifica reguli distincte, în funcție de scopul legii. Or, în cazul de față, prevederile de lege criticate se aplică tuturor destinatarilor normei criticate, fără privilegii și fără discriminări (Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, Decizia nr. 107 din 13 iunie 2000, Decizia nr. 781 din 17 noiembrie 2015).

13. Cu privire la pretinsa încălcare a art. 24 din Constituție arată că prevederile legale criticate nu aduc atingere principiului constituțional potrivit căruia dreptul la apărare este garantat. Textul legal criticat nu conține norme care prin natura lor îngăduiesc persoanei căreia i se aplică posibilitatea de a se apăra, prevalându-se de toate garanțiile dreptului la apărare în cadrul unui proces echitabil.

14. Cât privește critica de neconstituționalitate a art. 175 alin. (2) din Codul penal, în raport cu art. 23 alin. (12) din Constituție, Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile legale criticate nu aduc nicio atingere principiului constituțional care consacră că nicio pedeapsă nu poate fi stabilită sau aplicată decât în condițiile și în temeiul legii. Mai mult, în jurisprudența sa, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că prezumția de nevinovăție este încălcată „dacă, fără stabilirea legală prealabilă a culpabilității unui învinuit și, îndeosebi, fără ca acesta din urmă să aibă ocazia să-și exercite drepturile de apărare, o decizie judiciară care îl privește reflectă sentimentul că este vinovat” (Hotărârea din 25 martie 1983, pronunțată în Cauza *Minelli împotriva Elveției*).

15. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

16. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

17. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 175 alin. (2) din Codul penal, care au următorul cuprins: *„De asemenea, este considerată funcționar public, în sensul legii penale, persoana care exercită un serviciu de interes public pentru care a fost investită de autoritățile publice sau care este supusă controlului ori supravegherii acestora cu privire la îndeplinirea respectivului serviciu public.”*

18. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (3), (4) și (5), art. 16, art. 15 alin. (2), art. 23 alin. (12) și ale art. 24.

19. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că noțiunea de „funcționar public” se află în strânsă corelație cu cea de „interes public”, ambele noțiuni urmărind satisfacerea trebuințelor de interes general, în baza prerogativelor constituționale, care fac să prevaleze interesul public față de cel privat, astfel că funcționarul public își desfășoară activitatea în scopul realizării interesului public și, ca atare, în exercitarea funcției, acesta are îndatorirea de a considera interesul public mai presus de interesul personal.

20. Prin Decizia nr. 2 din 15 ianuarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 71 din 29 ianuarie 2014, instanța de contencios constituțional a reținut că noțiunea de funcționar public, conform legii penale, are un sens mai larg decât cel din domeniul dreptului administrativ, atât datorită caracterului relațiilor sociale apărute prin incriminarea unor fapte socialmente periculoase, cât și faptului că exigențele de apărare a avutului și de promovare a intereselor colectivității impun o cât mai bună ocrotire prin mijloacele dreptului penal. Prin aceeași decizie, Curtea a arătat că, în legea penală, funcționarul este definit exclusiv după criteriul funcției pe care o deține sau, cu alte cuvinte, dacă își exercită activitatea în serviciul unei unități determinate prin legea penală, supus unui anumit statut și regim juridic. De asemenea, a statuat că „determinante pentru includerea sau excluderea persoanelor de la incidența normei penale sunt criteriile precum natura serviciului prestat, temeiul juridic în baza căruia se prestează respectiva activitate sau raportul juridic dintre persoana în cauză și autoritățile publice, instituțiile publice, instituțiile sau alte persoane juridice de interes public”.

21. Definițiile prevăzute la art. 175 din Codul penal prezintă importanță sub aspectul faptului că, în sensul legii penale, funcționarii publici sunt potențiali subiecți activi ai acelor infracțiuni, reglementate în cuprinsul titlului V — „Infracțiuni de corupție și de serviciu” al părții speciale a Codului penal, în cazul cărora ipoteza normei de incriminare prevede în mod expres această calitate. Din această subcategorie fac parte infracțiunile de luare de mită (art. 289), delapidare (art. 295), abuz în serviciu (art. 297), neglijență în serviciu (art. 298), folosirea abuzivă a funcției în scop sexual (art. 299), uzurparea funcției (art. 300), conflictul de interese (art. 301), violarea secretului corespondenței [în varianta agravată, prevăzută la art. 302 alin. (3)] și divulgarea informațiilor secrete de serviciu sau nepublice (art. 304). Întrucât infracțiunile enumerate fac parte din categoria infracțiunilor de corupție și de serviciu, obiectul juridic vizează relațiile sociale ce se formează în legătură cu activitățile profesionale ale funcționarilor publici, relații sociale ce sunt incompatibile cu săvârșirea de către aceștia a faptelor incriminate prin dispozițiile legale anterior enumerate.

22. Așa cum a statuat Curtea în jurisprudența sa, Decizia nr. 489 din 30 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 661 din 29 august 2016, paragraful 75, și Decizia nr. 790 din 15 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 168 din 8 martie 2017, paragraful 16, calitatea de funcționar public, în accepțiunea dispozițiilor art. 175 alin. (2) din Codul penal, implică întrunirea, în mod cumulativ, a două cerințe obligatorii, și anume persoana să exercite un serviciu de interes public și, respectiv, persoana să fie investită cu îndeplinirea respectivului serviciu public de către o autoritate publică sau să exercite serviciul de interes public sub controlul ori supravegherea unei autorități publice.

23. Prima cerință vizează sfera atribuțiilor persoanei, astfel că analiza îndeplinirii ei se face ținând seama de definiția dată „serviciului public” în dreptul administrativ. În acest sens, dispozițiile art. 2 alin. (1) lit. m) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 stabilesc că „serviciul public” reprezintă activitatea organizată sau, după caz, autorizată de o autoritate publică, în scopul satisfacerii unui interes legitim

public. Această definiție presupune verificarea împrejurării dacă realizarea serviciului prestat urmărește satisfacerea unui interes general și dacă implică, în mod direct sau indirect, o autoritate publică. Noțiunea de „serviciu public” desemnează atât o formă de activitate prestată în folosul interesului public, cât și o subdiviziune a unei instituții din administrația internă împărțită pe secții, servicii etc. Din categoria serviciilor de interes public fac parte acele entități care, prin activitatea pe care o desfășoară, sunt chemate să satisfacă anumite interese generale ale membrilor societății.

24. Cea de-a doua condiție, care privește relația persoanei ce realizează serviciul public cu autoritățile publice, este îndeplinită alternativ, dacă investirea pentru îndeplinirea serviciului s-a făcut de către o autoritate publică sau dacă activitatea persoanei este supusă controlului ori supravegherii unei autorități publice, indiferent de modalitatea de investire. Prin investirea pentru realizarea unui serviciu public se înțelege fie acordarea de către o autoritate a calității din care derivă obligația de a realiza respectivul serviciu, fie încredințarea realizării serviciului de interes public printr-o decizie a autorității. Prin Decizia nr. 781 din 5 decembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 184 din 28 februarie 2018, Curtea a statuat că exigența prevăzută de art. 175 alin. (2) din Codul penal este îndeplinită, așadar, numai atunci când o autoritate publică poate investi sau supraveghea/controla activitatea persoanei care exercită un serviciu public. Practic, funcționarul public trebuie să aibă o legătură cu autoritatea statală și, așa cum se menționează expres în expunerea de motive la noul Cod penal, dispozițiile art. 175 alin. (2) „vizează acele persoane care, deși nu sunt propriu-zis funcționari, exercită atribute de autoritate publică ce le-au fost delegate printr-un act al autorității statale competente și sunt supuse controlului acesteia, ceea ce justifică asimilarea lor cu funcționarii”. În accepțiunea dispozițiilor art. 175 alin. (2) din Codul penal, controlul ori supravegherea autorităților publice cu privire la îndeplinirea unui serviciu de interes public implică existența unor dispoziții legale care să concretizeze controlul ori supravegherea autorității publice. Sub acest aspect, este suficient ca aceasta să își desfășoare activitatea în cadrul unei persoane juridice al cărei obiect de activitate constă în prestarea unui serviciu de interes public și care este supusă controlului și supravegherii unei autorități publice, nefiind necesar ca pentru fiecare dintre aceste persoane să fie menționate, în cuprinsul actului normativ, dispoziții exprese prin care se exercită controlul sau supravegherea.

25. Referitor la noțiunea de „autoritate publică”, în Decizia nr. 781 din 5 decembrie 2017, Curtea a observat că aceasta este definită de dispozițiile interpretative ale art. 240 din Legea nr. 187/2012 (pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal), care vizează condițiile răspunderii penale a persoanei juridice, răspundere reglementată în art. 135 din Codul penal. Astfel, prevederile art. 240 din Legea nr. 187/2012 stabilesc că, „în aplicarea dispozițiilor art. 135 din Codul penal, prin autorități publice se înțelege autoritățile prevăzute în mod expres în titlul III, precum și la art. 140 și 142 din Constituția României, republicată”. În titlul III din Legea fundamentală, intitulat „Autoritățile publice”, se regăsesc capitolul I — „Parlamentul”, capitolul II — „Președintele României”, capitolul III — „Guvernul”, capitolul V — „Administrația publică” și capitolul VI — „Autoritatea judecătorească”. Capitolul V, consacrat administrației publice, cuprinde, la rândul său, secțiunea 1 — „Administrația publică centrală de specialitate” și secțiunea 2 — „Administrația publică locală”. Potrivit prevederilor art. 116 din Constituție, administrația publică centrală de specialitate este formată din organe centrale de specialitate subordonate — în care se includ, pe lângă ministere, și alte organe centrale — și organe centrale de specialitate autonome,

care nu se află în raporturi de subordonare față de alte autorități publice. Conform doctrinei dreptului administrativ, autoritățile administrației publice sunt acele structuri organizaționale cu personalitate de drept public, ce se înființează și funcționează potrivit Constituției și legii, pentru organizarea executării și executarea în concret a legii. Așadar, prin sintagma „autorități publice” se înțelege totalitatea formelor structurale chemate să exercite prerogative de putere publică atât la nivelul statului, cât și la nivelul comunităților locale.

26. Curtea a reținut că în acest sens sunt și Decizia nr. 20 din 29 septembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 766 din 22 octombrie 2014, și Decizia nr. 18 din 30 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 545 din 11 iulie 2017, pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, prin care aceasta a stabilit că expertul tehnic judiciar și, respectiv, funcționarul bancar, angajat al unei societăți bancare cu capital integral privat, autorizată și aflată sub supravegherea Băncii Naționale a României, sunt funcționari publici, în accepțiunea dispozițiilor art. 175 alin. (2) din Codul penal. De asemenea Curtea observă că, prin Decizia nr. 26 din 3 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 24 din 13 ianuarie 2015, și Decizia nr. 8 din 15 martie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 290 din data de 25 aprilie 2017, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală a statuat că atât medicul angajat cu contract de muncă într-o unitate spitalicească din sistemul public de sănătate, cât și profesorul din învățământul preuniversitar de stat au calitatea de funcționari publici, în accepțiunea dispozițiilor art. 175 alin. (1) lit. b) teza a II-a din Codul penal.

27. De asemenea Curtea a invocat și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului care a constatat că semnificația noțiunii de previzibilitate depinde într-o mare măsură de conținutul textului despre care este vorba și de domeniul pe care îl acoperă, precum și de numărul și de calitatea destinatarilor săi. Principiul previzibilității legii nu se opune ideii ca persoana în cauză să fie determinată să recurgă la îndrumări clarificatoare pentru a putea evalua, într-o măsură rezonabilă în circumstanțele cauzei, consecințele ce ar putea rezulta dintr-o anumită faptă. Este, în special, cazul profesioniștilor, care sunt obligați să dea dovadă de o mare prudență în exercitarea profesiei lor, motiv pentru care se așteaptă din partea lor să acorde o atenție specială evaluării riscurilor pe care aceasta le prezintă (Hotărârea din 15 noiembrie 1996, pronunțată în Cauza *Cantoni împotriva Franței*, paragraful 35, Hotărârea din 24 mai 2007, pronunțată în Cauza *Dragotoniu și Militaru-Pidhorni împotriva României*, paragraful 35, Hotărârea din 20 ianuarie 2009, pronunțată în Cauza *Sud Fondi — S.R.L. și alții împotriva Italiei*, paragraful 109).

28. Pentru aceste argumente, Curtea a constatat că dispozițiile art. 175 alin. (2) din Codul penal nu sunt confuze, imprecise și imprevizibile, chiar dacă nu prevăd expres categoriile profesionale vizate, întrucât îndeplinirea condițiilor prevăzute de textul de lege criticat trebuie analizată pentru fiecare categorie profesională în concret, pornind de la normele speciale care îi reglementează statutul. Dispozițiile de lege criticate nu au o formulare neclară, ambiguă și imprevizibilă pentru un cetățean care nu dispune de pregătire juridică, ci, dimpotrivă, îndeplinesc cerințele de claritate, accesibilitate și previzibilitate a legii. În plus, destinatarii textului de lege criticat sunt persoane avizate și diligente, care au obligația de a rămâne la curent cu normele legale în materie.

29. Așadar, dispozițiile art. 175 alin. (2) din Codul penal nu aduc nicio atingere prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5) potrivit căruia respectarea Constituției, a supremației sale și a

legilor este obligatorie, ale art. 23 alin. (12) referitor la legalitatea pedepsei și ale art. 73 alin. (3) lit. h) privind reglementarea prin lege organică a infracțiunilor, pedepselor și a regimului executării acestora.

30. În ceea ce privește pretinsa încălcare a art. 16 și art. 24 din Constituție, Curtea apreciază că prevederile legale criticate se aplică în mod nediscriminatoriu tuturor persoanelor aflate în ipoteza normei și nu aduc atingere dreptului la apărare, garantat constituțional. Persoana care cade sub incidența normei are posibilitatea de a se prevala de toate garanțiile dreptului la apărare, inerente cadrului procesual în care se soluționează cauza.

31. În fine, în ceea ce privește critica potrivit căreia art. 175 alin. (2) din Codul penal încalcă prevederile art. 15 alin. (2) din

Constituție, deoarece determină aplicarea retroactivă a legii penale noi mai nefavorabile, respectiv a noului Cod penal care a introdus funcționarii asimilați categoriei funcționarilor publici, astfel încât s-ar ajunge la situația în care persoana cercetată, cu toate că nu avea calitatea de funcționar public la data săvârșirii faptei, să fie calificată drept funcționar public asimilat, conform noii legi penale, Curtea reține că aspectul învederat reprezintă exclusiv o problemă de aplicare a legii, atribut care, prin excelență, ține de resortul instanțelor de drept comun, întrucât existența ori inexistența unei legi mai favorabile este determinată de instanță pe baza unor criterii identificate de aceasta de la caz la caz, ținând seama inclusiv de Decizia Curții Constituționale nr. 265 din 6 mai 2014.

32. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Corina Alexe în Dosarul nr. 61.261/3/2010 (2.740/2016) al Curții de Apel București — Secția I penală și constată că prevederile art. 175 alin. (2) din Codul penal sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția I penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 10 octombrie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent-șef,
Mihaela Senia Costinescu

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

